

Inactivació química dels residus

Els residus biològics es poden inactivar amb productes químics que tenen un efecte antimicrobià. La inactivació química s'utilitza quan l'esterilització per vapor no és apropiada, per exemple en el cas de mescles de residus que continguin, a més del residu biològic, productes químics perillosos o radioisòtops, o en el cas de materials no termoresistents.

L'eficiència de la inactivació química depèn de diversos factors com ara: les propietats del desinfectant, la concentració efectiva, el temps d'exposició, el pH, la temperatura i la reactivitat d'altres substàncies presents en els residus. A més, els microorganismes tenen propietats diferents, la qual cosa afecta l'espectre d'activitat del desinfectant.

Una variant més de la inactivació química és la fumigació. Es pot aplicar en superfícies contaminades que han de sortir de laboratoris de NCB3 i que, per la seva mida o volum, no poden ser tractades per autoclau.

Aquest mètode també s'ha de validar i controlar en cada procés.